

6) Intersindical Alternativa de Catalunya: dignitat, lluita i participació activa

La IAC (Intersindical Alternativa de Catalunya) som una confederació de sindicats assemblearis, combatius i de classe que ens vam constituir el 30 de novembre de 1997, ara fa 25 anys.

Actualment, som set els sindicats que conformem la IAC: CATAAC-CTS/ IAC, CAU-IAC, FAA-IAC, FTC-IAC, IAC-CATAAC, SFSindicat Ferroviari de Catalunya i USTEC-STEs (IAC). Comptem amb uns 800 delegats i delegades i som la cinquena força sindical a Catalunya. A l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i al sector de l'educació som majoritaris.

Som una confluència que compartim, per una banda, el model d'acció sindical i, per l'altra, el fet que les diferents organitzacions provenim dels mateixos moviments sectorials i lluites.

El treball sindical de la IAC es fonamenta en la coherència, en l'honestetat i en la participació directa dels treballadors i treballadores. No signem pactes que reconguin les retallades fetes, no mercadegem amb els drets dels treballadors i treballadores a canvi de "beneficis" per al sindicat i no supeditem els nostres drets a cap agenda política. L'estructura democràtica, la transparència i la independència sindical són la columna vertebral del nostre model sindical.

Per què lluitem?

Per la dignitat i la participació activa

La IAC ens basem en la participació directa dels treballadors i treballadores en la resolució de la nostra problemàtica laboral i social, a través de les assemblees als centres de treball, una eina de lluita sindical que aposta per la dignitat i la democràcia.

No creiem en les estructures verticals i burocratitzades del sindicalisme del règim, que aboquen a posar en primer pla la concertació social i la conservació de l'estructura per sobre dels interessos del conjunt de la classe treballadora.

Per un marc de relacions laborals català

Defensem un marc de relacions laborals català que ens permeti apropar les negociacions al conjunt de la classe treballadora de Catalunya, amb eines d'intervenció a escala local que ens deixin coordinar de manera real a escala global.

Per una societat feminista

La IAC som un sindicat feminista, participem en les plataformes del moviment feminista i hi treballem lleialment. Vam ser la intersindical que vam legalitzar i vam treballar per la convocatòria de vaga de 24 hores a Catalunya el 8 de març que va impulsar el moviment feminista. Continuem lluitant per un canvi estructural pel que fa a rols i estereotips i per erradicar la violència envers les dones, establint nous models i serveis en què les polítiques amb una perspectiva feminista siguin reals i tangibles i permetin trencar amb les jerarquies i les discriminacions del patriarcat i el capitalisme, també en les organitzacions sindicals.

Contra la precarietat...

L'atur afecta 360.600 persones a Catalunya, és a dir, un 9,3% de la població activa segons EPA (segon trimestre del 2022). Més de dos terços no cobrem prestacions; malgrat els canvis legislatius dels darrers anys, encara la majoria dels contractes que es formalitzen són temporals (63,1% segons dades de maig del 2022). Tot i això, disposar de feina no vol dir escapar de la pobresa: amb dades del 2022, Catalunya té una taxa de risc de pobresa en el treball del 10,8%. D'altra banda, les diferències salarials entre homes i dones continuen essent molt grans (les dones cobren una mitjana d'un 22% menys que els homes, i els contractes a temps parcial representen un 21,5% de les dones respecte al 7,6% dels homes segons dades d'Idescat del 2021). La feminització de la pobresa creix i la invisibilització del treball reproductiu i la violència de gènere configuren un sistema de doble explotació i opressió (de triple opressió en el cas de les immigrants).

En aquests moments les grans patronals no paren d'incrementar els seus beneficis a costa d'externalitzar tasques amb l'objectiu de no complir, ni tan sols, els mínims que marquen els convenis. Les lluites de les "kellys", les teleoperadores i els repartidors de Deliveroo mostren el camí d'un sindicalisme alternatiu que dona resposta a les noves formes de (des)composició del món del treball i assenyalen formes de lluita i autoorganització per reconquerir els drets que se'ns han arrabassat amb l'excusa de la crisi.

També en l'àmbit de l'administració pública impulsem les lluites de les interines i els interins per la igualtat de drets (igual treball, igual salari) i per uns pactes d'estabilitat i la consolidació de les persones que ocupen els llocs de treball: no acceptarem cap ERO encobert per part de l'Administració. En empreses públiques ferroviàries com RENFE o ADIF, lluitem per revertir l'actual onada d'ex-

ternalitzacions que ha fet retrocedir els drets laborals i ha instaurat la precarietat, contractacions injustificades a temps parcial i la doble escala salarial pel mateix treball.

La Generalitat hauria de considerar un objectiu de país combatre la pèrdua de teixit productiu, prescindir dels fons voltors i recol·locar els treballadors i treballadores en funció de plans viables, estables i sostinguts en el temps per mitjà d'una reconversió ecològica d'aquest mateix teixit.

Creiem que cal passar a l'ofensiva i, partint de l'autoorganització de les treballadores i treballadors, la mobilització i la lluita sostinguda en el temps, tombar les reformes laborals dels contractes escombraria i de les pensions amb jubilacions als 67 anys, signades per les patronals, els governs i sovint els sindicats de concertació. Pel treball estable i salaris dignes reclamem la derogació de les reformes laborals i de les pensions, un sou i una pensió mínims de 1.080 €/mes, el repartiment del treball i la riquesa i la reducció de la jornada laboral a màxim 30 hores setmanals.

...i pels serveis públics

Mentre l'Administració de l'Estat signa acords de "millora de condicions laborals" amb el sindicalisme de concertació, a Catalunya es perpetua la retallada del 14% en la despesa pública de sanitat en el període 2009-2020 (sense comptar els fons europeus Covid). En ensenyament la inversió segueix a la cua de l'Estat i d'Europa, amb un 2,74% —quan per llei i recomanacions dels organismes internacionals hauria d'arribar al 6%—, mentre es desvien immensos recursos públics cap a la privada concertada i patronals religioses que segreguen per raó de sexe, classe i cultura. Tots i totes les treballadores haurien de gaudir de les mateixes condicions laborals independentment de la titularitat de l'empresa (pública o concertada).

La Llei de la renda garantida de ciutadania no s'implementa o els requisits i procediments per obtenir-la resulten kafkians i ineficaços, s'anul·la el protocol contra la pobresa energètica i l'emergència habitacional no només no s'ha solucionat, sinó que s'ha agreujat. Les retallades en sanitat, educació i pensions són de tal magnitud que posen en perill la vida i el futur de la gent més vulnerable. Contra les privatitzacions, la desinversió estructural, la mercantilització i l'alarmant externalització de serveis essencials cap a empreses privades, la IAC lluitem per uns serveis gestionats i finançats públicament. Volem uns pressupostos realment socials que garanteixin l'accés universal a tots els serveis i el control democràtic i la participació ciutadana en la seva configuració.

Per unes pensions dignes

Ens trobem davant d'un atac permanent dels diferents governs a les pensions públiques amb l'objectiu de privatitzar-les. La IAC participem en la lluita de la Marea Pensionista i apostem per tombar l'actual model privatitzador, que pivota sobre el pacte de Toledo (1997), signat pel PP i els sindicats del règim. Estem a favor de plantejar sistemes de recaptació com els que existien abans de l'ofensiva neoliberal dels anys 90, en què la solidaritat intergeneracional estava lligada a una fiscalitat progressiva, que servia per garantir una vida digna a la gent gran.

Pels drets nacionals de Catalunya

La lluita pel dret d'autodeterminació i pels drets nacionals ha estat una constant de la IAC des de la seva fundació ara fa més de 20 anys. Davant l'actual involució autoritària de l'estat, la IAC hem impulsat i continuarem participant en iniciatives per fer efectiu el dret d'autodeterminació, per la llibertat dels presos i les preses polítics, en defensa de les nostres institucions i contra la repressió i el 155.

Contra la repressió i per les llibertats

El 155, la reforma del 135 i de la "lleï mordassa" i les reformes laborals configuren un context d'excepció i repressió permanent per a tota la classe treballadora, particularment activistes, moviments socials i sindicalistes. La repressió sindical és una de les més silenciades i alhora més generalitzada. Avui la precarietat laboral permet als empresaris utilitzar l'acomiadament o la no renovació com a eina preventiva per impedir la constitució de seccions sindicals. Però la repressió va més enllà: desenes de companyes i companys sindicalistes són perseguits i empresonats per lluitar.

Per un sindicalisme social

A la IAC entenem que el sindicalisme ha d'englobar tant la defensa de les reivindicacions en el marc de la societat actual com l'acció per a la seva transformació radical. En aquest sentit, apostem per l'economia social i pel cooperativisme i per això som socis de la XES (Xarxa d'Economia Solidària) i la Coop57. També participem en les plataformes en defensa del territori i en defensa del medi ambient (en defensa de l'Ebre i contra la MAT i el MidCat), tot propugnant un model energètic i productiu basat en un nou paradigma ecològic.

Impulsem les marxes de la dignitat i donem suport a la Marxa per la Renda Bàsica contra l'atur i la precarietat; participem en les lluites per la remunicipalització dels serveis públics, pel dret a la ciutat, contra la bombolla del lloguer i la gentrificació, per un control dels preus de l'habitatge, per la promoció de lloguer social i per la fi dels desnonaments; treballem en plataformes antifeixistes i contra el racisme institucional i de tota mena, donant suport actiu a la lluita dels sensepapers i als es-

país antiracistes que defensen els drets de les persones refugiades; participem també en les mareas pels serveis públics — com la Marea Blanca en defensa de la sanitat pública o l'Assemblea Groga de la comunitat educativa— i en les plataformes del moviment feminista, en contacte i col·laboració amb col·lectius LGTBIQ+, per potenciar la igualtat real de drets, sense estereotips sexistes, ni actituds discriminatòries per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere. En definitiva, ens impliquem en totes les lluites que malden per un canvi profund de l'actual model de societat.

Per l'internacionalisme

Treballem unitàriament amb diferents sindicats dels Països Catalans com l'STEI (Illes Balears), l'STEPV del País Valencià i la Intersindical Valenciana i, pel que fa a la resta de l'Estat, amb el SAT d'Andalusia, la CSI d'Astúries, la CUT de Galícia, la CUT de l'Aragó, ESK i LAB d'Euskal Herria i la Confederación Intersindical. Així mateix, mantenim relacions amb altres sindicats d'Europa i d'arreu del món. També impulsem delegacions sindicals solidàries amb Palestina i amb el poble sahrauí i col·laboracions amb la comunitat indígena de Guatemala, el Moviment dels Treballadors Rurals Sense Terra (MST) de Brasil i la Marxa Mundial de les Dones entre d'altres.

Davant els atacs a la sobirania popular, davant la involució democràtica, les retallades, la persecució d'artistes, activistes, figures polítiques, mestres, bombers i bombers, les privatitzacions i la precarietat, la IAC posem la vida en el centre i treballem per unificar les lluites i construir entre totes i tots una agenda comuna dels moviments socials i del sindicalisme combatiu per portar les reivindicacions del carrer a tots els centres de treball i les institucions.